

”DET E’ ALLTID SOMRANE VI HUSKE BEST, de med riskrem og kirsebær på...”

Det er deilig når man lar håndlaga kvalitetsmusikk være håndlaga kvalitetsmusikk, når man lar rock være rock, godpop være godpop, og når man lar lyriske viser være pur poesi. Matti Røssland nærmer seg 25 000 solgte album og har nok sanger til å fylle en hel konsert med iørefallende sommerlåter, popperler og radiohits.

BIOGRAFI

Vokalist, gitarist, komponist og tekstforfatter fra Husnes. Bosatt i Haugesund. Født 24.1.1966.

Matti Røssland er en god representant for de unge artister som mestrer balansegangen mellom rock og poesi. Både musikalsk og tekstmessig blander han det vakre og sarte med det rufsete og rå, og har gjennom 15 år markert seg i den norske artistfloraen som en begavet artist, komponist og tekstforfatter. En strofe fra sangen *Fra vett og forstand* kan nærmest stå som artistens credo: ”Gi meg himmel eller helvete”.

Matti fikk en start på karrieren som de færreste kan drømme om. Han fikk kontrakt med Ivar Dyrhaugs selskap Norsk Plateproduksjon takket være programleder Vidar Lønn-Arnesen og radiolytter Åge Aleksandersen. Vidar Lønn-Arnesen fant en kassett med noen sanger Matti hadde skrevet og tok den med hjem. En av sangene på båndet var *La meg få drømmen*, som Lønn-Arnesen likte godt nok til å spille i sitt program *Norsk på norsk*. Blant radiolytterne var Åge Aleksandersen, som ble svært begeistret og tok kontakt med Ivar Dyrhaug. Sammen dro de til Husnes, hvor Røssland ble tilbudt kontrakt omtrent på dørstokken.

De neste to årene jobbet Matti sammen med Åge Aleksandersen og deretter Henning Kvitnes, som hver på sin måte loset den unge artisten frem til målet. Debutalbumet *Før hanen galer* (1989) var en påkostet produksjon, innspilt med et stjernegalleri av musikere: Lasse Hafreager, Marius Muller, Knut Reiersrud, Kari Iveland, Elisabeth Moberg (Kvinner på randen), hele LAVA og deler av Oslo Gospel Choir var blant musikerne som deltok. Flere produsenter var også involvert på de ti sangene, hvorav *La meg få drømmen* selvsagt var en av dem.

Og Matti ga oss klare meldinger allerede på debutplaten. I strofer, tekstlinjer og anslag fortalte den unge vestlandspoeten at han var kommet for å bli. Lengtende, ironisk og resignert, slik unge romantikere til alle tider har vært. Albumet fikk varm velkomst og unggutten fra Husnes med kassegitar og iørefallende melodier var godt stoff i alle medier. Video ble produsert til *Sånn livet er*, *La meg få drømmen* ble første singel og *Vestland, du festland* ble gjenganger på vorskpiel over hele Vestlandet.

Tre år senere kom album nummer to, *Tøffe tider*, og en voksen Matti etablerte seg for alvor i norsk musikkbransje. Produsent var Sverre E. Henriksen og musikerne besto denne gang av Røslands faste band. Overgangen fra ungdom til voksen går som en rød tråd gjennom tekstene. Røttene er tydeligere, tidene er tøffere og livet ikke bare en lek. Musikkpressen var begeistret og entydig i sin dom. NOPA kåret *Søster Cecilie* til Årets tekst og Matti til Årets tekstforfatter. *Stjålen båt* ble stor radiohit. Det samme ble *Tøffe tider* (også video) – for øvrig en av Stavanger Aftenblads 20 nominerte til tidenes norske sommerhit.

-Forhold som går i grus er en velsignet ting å skrive om, sa Matti ved utgivelsen av *Neon Junkies* (BMG/Norsk Plateproduksjon) i 1996. Arrangementene er skrellet ned og en naken Matti maler sterke portretter. Tekstene er visuelle, filmatiske, fulle av bilder og ordrikdom. Man kan nesten se sangene hans. Produsent var Kyrre Fritzner og bandet stiftet for anledningen var Øystein Paasche (DeLillos), Martin Caspersen og Baard Slagsvold (Tre små kinesere). Tittelkuttet høstet Edvard-pris fra TONO / NOPA (Årets musikalske verk), *Fra vett og forstand* lå to år på spillelistene og kritikerne var raus med superlativer og skryt.

Så ble det etter hvert stille rundt Matti. Veldig stille. Lenge. Men så i 2003, etter å ha vært ufrivillig borte fra platemarkedet i syv år snakket folk igjen om Matti Røsland. Matti var tilbake med nytt album; *Vilden sky*. Kyrre Fritzner var igjen hyret inn som produsent, og musikere var Mattis faste band. *Lyseblå hagestolar* ble tatt godt imot av norske radiostasjoner, 10 uker A listet på NRK P1, flere uker på HIT40 m.m. og albumet mottok flotte kritikker i musikkpressen.

Vinter 2004 / 2005 ble Mattis 15 års jubileum som artist markert med utgivelsen av "Samleplata". Albumet kom ut i begrenset opplag og ble utsolgt i platebutikkene på sørvestlandet i rekordfart. Som en musikkannemelder skrev: "-Samleplater er sjelden noe som det er verdt å bruke penger på, men "Samleplata" er en investering. Det eneste beviset man har på at tiden ikke har stått stille er at ferja har lagt til kai for siste gang. Et hjertelig gjensyn med søster Cecilie og resten av gjengen."

Ta dem vel imot: *Stjålen båt* (nyinnspilling, nå i duettversjon med Elin Tvedt) – *Fullt fortjent - Tøffe tider* – *La meg få drømmen* – *Sånn livet er* – *Fra vett og forstand* – *Lyseblå hagestolar* – *Aller siste sangen* – *Her komme sommaren* – *Ri på vinden* – *Neon Junkies* – *Sommardrøm* – *Før hanen galer* – *Søster Cecilie* m.m.. Totalt 20 låter, hvorav 3 helt nye.

-De liker seg best om natten... Da samler de seg sammen og lager et lurveleven uten like, smiler Matti og forteller om tekstlinjer og melodier som presser seg på og forlanger å bli tatt på alvor. –Noen sanger har dessverre den uvanen å dukke opp når en minst aner det og absolutt ikke trenger mer trøbbel. Noen glade, noen triste og noen bare uten andre å gå til.

Matti Røsland har alltid fikset kunsten å snekre melankolske gladlåter i beste New Jersey-tradisjon. Og det på sin egen måte på sin egen dialekt. Vi har ikke for vane å ty til et så høytidelig begrep som "kunstner", men det er faktisk nettopp det Matti er: Spesiell, sterk og sjarmerende. Romantisk, rotløs og rådvill. Underfundig, melankolsk og naken.

La andre bruse med lånte fjær.